# EVANGELIJSKO PARTNERSTVO

»Evangelijsko partnerstvo« vidimo kot odprt prostor za sodelovanje, povezovanje in medsebojno pomoč evangelijskih kristjanov v Sloveniji. Vanj se vključujejo cerkve, skupnosti, misijonarske pobude in druge krščanske organizacije. Njegova ključna vrednota je etos prijateljstva, »partnerstva v evangeliju«, je pripravljenost za poslušanje in sprejemanje drugega v njegovi drugačnosti, je drža milosti, sprave in odpuščanja, ki lahko nadalje raste v neformalne ali formalne oblike združevanja.

Zavzemamo se za edinost v različnosti, zato združujemo različne tradicije, navade in pristope. Naš skupni prostor ima natančno določeno središče in okvirno določene meje:

1. V našem središču je evangelij Jezusa Kristusa, je zavedanje, da smo z močjo Duha in s svojimi življenji poklicani, da s to dobro novico prinašamo resnično življenje v slovenski prostor. Osredotočeni smo torej na križanega in vstalega Mesija ter z njim na poslanstvo, ki je zdaj zaupano njegovemu telesu v Sloveniji.
2. Zunanje meje svojega prostora lahko opišemo kot splošne meje evangelijske pravovernosti, kot je izražena v različnih veroizpovedih, nazadnje v »The Cape Town Commitment (obveza)« (CTC).

## Etos krščanskega sodelovanja[1]

> Pač pa živimo iz resnice v ljubezni, da bomo v vsem rastli vanj, ki je glava, Kristus. Iz njega dobiva rast celotno telo, združeno in spojeno z njim, ob sodelovanju celotnega veziva, po delovanju, v skladu z mero slehernega dela, tako da omogoča rast telesa in gradi samo sebe v ljubezni. (Ef 4,15–16)

S temi besedami je apostol Pavel pred dva tisoč leti pozival k ljubeči edinosti judovstva in poganstva, dotlej nepremostljivo ločenih skupin, in k odstranitvi vsakršnih drugih preprek na poti zdravega delovanja Kristusovega telesa. Leta 2010 so se v Cape Townu zbrali verujoči iz 198 držav in se znova zavezali Gospodovemu pozivu k prav posebne vrste ljubezni:

> Trikrat je Jezus ponovil: »Novo zapoved vam dam, da se ljubite med seboj! Kakor sem vas jaz ljubil, tako se tudi vi ljubite med seboj!«[2] Trikrat je molil, da »bi bili vsi eno«.[3] Tako zapoved kot molitev imata značaj poslanstva. »*Po tem bodo vsi spoznali, da ste moji učenci*, če boste med seboj imeli ljubezen.« »[Oče, prosim,] da bi bili popolnoma eno. *Tako bo svet spoznal, da si me ti poslal*.« Jezus svojega sporočila ne bi bil mogel jasneje poudariti. Evangelizacijo sveta in priznanje Kristusove božanskosti bodisi pospešujemo bodisi zaviramo – odvisno od tega, ali smo Kristusu v dejanskem življenju poslušni ali ne. Naj se nas na novo dotakne poziv Kristusa in njegovih apostolov: »Ljubite se med seboj!« in »Prizadevajte si, da ohranite edinost Duha z vezjo miru«.[4] (CTC, pp. 48–49)[5]

Najprej priznavamo, da z odporom služimo drug drugemu in stežka »drug drugemu [umivamo] noge« (Jn 13,14); priznavamo svoj neuspeh, da bi »v vsem rastli« v Kristusa (Ef 4,15) – raje imamo vljudno zadržanost in prazne besede kot radikalno ljubezen. Toda sodelovati želimo za rast evangelija po Sloveniji in drugod. Zavračamo torej kulturo prekinjanja stikov, strahu in medsebojnega spodkopavanja. Preden lahko poglobimo svojo udeleženost pri Kristusovem poslanstvu, se moramo najprej zavezati naslednjim kvalitetam v osebnih odnosih.

### Osebni odnosi

1. Kot privrženci milostnega Gospoda bomo v vsem **milostni in velikodušni** tudi sami; drug o drugem bomo govorili dobro; ne bomo diskreditirali in ne spodkopavali delovanja drugega niti z besedami niti z dejanji. Celo »kadar nas preklinjajo, odgovarjamo blágo« (1 Kor 4,13; Rim 12,17–21).
2. Mnenje o drugih si bomo ustvarjali zlasti na podlagi **osebnega stika in odnosa**, ne na podlagi poročil iz druge roke. Zavračali bomo predsodke, neutemeljene domneve in obrekovanje. O drugih bomo domnevali samo najboljše, če se nismo na štiri oči prepričali o nasprotnem. »...bratje, vse, kar je resnično, kar je vzvišeno, kar je pravično, kar je čisto, kar je ljubeznivo, kar je častno, kar je količkaj krepostno in hvalevredno, vse to imejte v mislih« (Flp 4,8).

---

[1] To je izvleček iz besedila za razpravo *(Načela sodelovanja med verujočimi iz različnih cerkva),* ki ga je pripravilo Slovensko lausansko gibanje na podlagi izkušenj iz različnih držav (prevod Živa Hren).

[2] Jn 13,34; 15,12.17

[3] Jn 17,21–23

[4] Ef 4,1–6; Kol 3,12–14; 1 Tes 4,9–10; 1 Pet 1,22; 1 Jn 3,11–14; 4,7–21

[5] *The Cape Town Commitment* (http://www.lausanne.org/en/documents/ctcommitment.html)

3. Vztrajali bomo v prizadevanjih, da bi **razumeli druge verujoče**, ki imajo drugačne poglede. Ne bomo jih prehitro umeščali v predalčke. Ne bomo pretiravali niti ne bomo navajali besed drugih iztrgano iz konteksta. Ne bomo se prenagljevali s črno-belimi sodbami, temveč bomo dopuščali, da so lahko stvari tudi sive. Zavedali se bomo nevarnosti prehitre negativne sodbe, tj. negativne interpretacije nečesa, česar ne poznamo oz. ne razumemo dovolj dobro.

4. **Upoštevali bomo izzive**, s katerimi se morda trenutno soočajo drugi kristjani. Sočutno se bomo poskušali vživeti vanje in v njihov zorni kot. Ne bomo pozabili, da so vsakogar izoblikovala izročila njegove denominacije, in bomo molili za zmožnost duhovne presoje, da ne bi obrobnih razlik med nami imeli za bistvena vprašanja (Rim 14).
5. Iskreno si bomo prizadevali, da bi **se od drugih učili in se prek njih plemenitili** – celo prek tistih, s katerimi smo si trenutno glede nekaterih stvari najbolj navzkriž.
6. Neutrudno bomo preverjali svoje **življenje in doktrino** (1 Tim 4,16); kar zadeva druge, pa ne bomo 'pulili ljuljke', preden se vrne Kristus, da morda »ne [izpulimo] z njo vred tudi pšenice« (Mt 13,29). V vseh odnosih »govorimo resnico v ljubezni« (Ef 4,15).
7. Bomo **hitri za opravičevanje** in počasni za kritiko, saj »vsi delamo mnogo napak« (Jak 3,2). Vselej si bomo po najboljših močeh prizadevali za **spravo** (Lk 6,27–42). (Podrobnejši nasvet je na voljo v »Peacemaker's Pledge (Mirovnikovo jamstvo)«, www.peacemaker.net in v »Razreševanje vsakodnevnih konfliktov« (Horeb, 2013)).
8. Ne bomo pozabili, da smo **vsi mi še nedokončano delo** v Božjih rokah. Prihajalo bo do presenečenj, težav in nesoglasij, a z Bogom so to priložnosti za rast (Apd 15,36–40; prim. 2 Tim 4,11; Rim 8,28).

## Kristusova Cerkev

9. Ljubili bomo **Jezusovo Cerkev v Sloveniji**, zato si jo bomo prizadevali izgrajevati v zrelosti v Kristusu; dajali bomo prednost vodstvu lokalnih cerkva pred vodstvom misijonarskih in domačih paracerkvenih organizacij. Evangelijsko krščanstvo na slovenskem je majhno, zato ga presojajmo prizanesljivo.
10. Podpirali bomo **ustanavljanje novih skupnosti** za rast Kristusove Cerkve. Vsaka lokalna cerkev naj ima vizijo in željo po ustanovitvi »cerkvenih sadik« v drugih krajih. Zavezovali se bomo, da skupno podpiramo in pomagamo tem in drugim novim poganjkom na Kristusovi vinski trti.
11. Zavezovali se bomo, da ne sprejemamo **verujočih, ki želijo prestopiti v našo skupnost**, ne da bi se najprej pogovorili z njihovimi pastorji, a da blagoslavljamo svoje člane, ki se želijo pridružiti kakšni drugi skupnosti. Spoštujemo namreč odločitev svojih članov tudi, ko se ne strinjamo; nestrinjanja ne zamerimo; drug drugemu želimo vse najboljše.
12. Skupnosti bomo zaščitili pred **delitvami in drobljenjem** Kristusovega telesa: kjer v naših skupnostih prihaja do napetosti in nesporazumov, ki bi lahko vodili v cerkveni razdor, bomo delovali kot nevtralna »tretja stran«, pri kateri lahko morebitni sprti strani najdeta pomoč; kot skupina, ki z Božjo modrostjo lahko posreduje v sporu in svetuje v duhu krščanske ljubezni. Kjer do razhodov vseeno pride oziroma je že prišlo v preteklosti, bomo obe strani spodbujali k spravi ter k iskanju poti za skupno krščansko delovanje (Flp 4,1–9).
13. Vselej bomo razmišljali o **posledicah svojih besed, dejanj in nedejanj** za ugled Kristusove Cerkve v Sloveniji. Glede na veliko moč elektronskih medijev bomo morali paziti, da pozornosti javnosti ne bi preusmerjali od Kristusove slave in evangelija k posebnostim naših posameznih cerkva ali organizacij (1 Kor 10,31–11,1). Sporazumevali se bomo drug z drugim »s krotkostjo in strahospoštovanjem, iz dobre vesti« (1 Pt 3,16).

## Mreženje in sodelovanje

14. Med skupnostmi znotraj našega partnerstva in tudi z drugimi kristjani in organizacijami bomo predvidevali in dopuščali **različne vrste sodelovanja**: 1. zgolj prisostvovanje kateremu od njihovih dogodkov; 2. posredovanje informacij, pomembnih za vse; 3. omejena in opredeljena podpora; 4. splošno izražanje celovite podpore; 5. prevzemanje soodgovornosti pri pridiganju v cerkvi; 6. prevzemanje polne odgovornosti pri cerkvenem delu.
15. Sodelovanje bo lahko zajelo samo določena področja, kjer imamo **skupno razumevanje** in smo zavezani **enakim ciljem**, glede na zahteve posameznega projekta (morda želimo npr. z drugo cerkvijo sodelovati v dobro nerojenih otrok, zaradi razlik v razumevanju odrešenja pa nikakor ne tudi pri javnem oznanjevanju).

16. Spodbujali bomo sodelovanje na podlagi **skupne teološke zavezanosti v skladu s ciljem**. Obsežnejši primer, napisan v evangelijskem izročilu, je denimo v »The Cape Town Commitment« (obveza) (www.lausanne.org).
17. Združevali se bomo v **odkritosti in zaupanju**. Posvečali bomo več pozornosti vzajemnemu razumevanju in spoštovanju kot strategijam in taktikam. Zavezali se bomo rednemu srečevanju z namenom skupne molitve, izmenjave informacij, medsebojne spodbude in ustvarjalnega zbiranja idej.
18. Spoštovali bomo **raznolikost Kristusove Cerkve**, ohranjali bomo njeno enotnost. Ne bomo izrabljali prizadevanj za sodelovanje za to, da bi verujoče iz drugih cerkva ali organizacij pritegnili v svoje. Ne bomo izrabljali skupnih projektov za to, da bi druge spreobračali k lastnim krščanskim prepričanjem ali praksam. Podvrgli bomo sleherno svojo identiteto (narodnostno, denominacijsko, teološko itn.) enemu Gospodu in gospodarju.
19. Zavedamo se svoje nepopolnosti, zato bomo pričakovali **težave v medsebojnih odnosih** in bomo imeli vselej pripravljene jasno opredeljene postopke za spoprijemanje z neizpolnjenimi pričakovanji in z zamerami. Ti postopki temeljijo na Svetem pismu in na tem dokumentu.
20. Na **konflikte** se bomo odzivali nemudoma, a na primeren način. Strpno in prizanesljivo se bomo obrnili na vpletene, v proces razreševanja konfliktov pa ne bomo vključevali tistih, ki vanje niso vpleteni (in morda niti ne poznajo ozadja). Storili bomo vse, kar je v naši moči, da bi preprečili nadaljnje škodovanje Kristusovemu telesu (Gal 6,1-2; Mat 18,1-35).
21. Z majhnimi koraki bomo uresničevali velike cilje: potrpežljivi bomo, saj razvoj **plodnega sodelovanja** zahteva čas. Tvegati moramo, da lahko napredujemo. Pustili se bomo presenetiti z delovanjem Božjega Duha!

Tem načelom se bomo zavezovali iz iskrene želje, da bi enost Kristusovega telesa postala vidna vsem. Prepričani smo, da je to mogoče doseči le s prenovitvijo odnosov po Svetem Duhu. Organizacijska enost je nekaj drugega; ni temeljna niti bistvena. Temeljno in bistveno je ljubiti; 'umivati drugemu noge' (Jn 13,14) ni stvar izbire. Prizadevali si bomo torej za Bogu všečne odnose in evangeliju koristno sodelovanje; molimo, »da bomo v vsem rastli vanj, ki je glava, Kristus« (Ef 4,15). To je nujen organski temelj, na katerem lahko nadalje rastejo tudi konkretne, neformalne ali formalne oblike organizacijske enotnosti in povezovanja.

Glede na posebne okoliščine, značilne za evangelijski prostor v Sloveniji, kjer smo bili v preteklosti mnogi tudi sami udeleženi v raznih razhodih in cerkvenih sporih, se nam zdi pomembno poudariti svojo zavezanost, da poslušamo in razumemo drugo stran, pripravljenost, da ponudimo roko sprave, in prizadevanje, da z Božjo pomočjo vsi pridemo do medsebojnih odnosov, ki omogočajo skupno delovanje za evangelij.

Navsezadnje ne bomo pozabili, da »je to, kar resnično verujoče ljudi med seboj povezuje, veliko pomembnejše od tistega, kar jih ločuje. Kar jih ločuje, sicer morda ni nepomembno; nekateri vidiki vere ali verske prakse utegnejo – bodisi pozitivno bodisi negativno – daljnosežno učinkovati, s tem ko odražajo kakšno poglavitno nedoslednost ali napačno pojmovanje v odnosu do resnice. Vendar pa so stvari, ki nas povezujejo, mnogo pomembnejše celo od takšnih razlik. Ne glede na denominacijsko pripadnost bi morali Kristusovo ljudstvo povezovati iskren občutek sorodnosti, vzajemna ljubezen, zavezanost drug drugemu ter globoka želja, da bi se učili drug od drugega in da bi se, če je to le mogoče, sporazumeli glede določene zadeve. Takšna edinost naj bi bila tako opazna in prepričljiva, da bi pritegnila druge.«[6] Proti takšni ljubezni in takšnemu sodelovanju ni pravega ugovora; nasprotno, v zadnji molitvi ga zapoveduje celo sam Gospod.

Tako gledamo na »evangelijsko partnerstvo«, h kateremu se zavezujemo; hkrati pa se veselimo vsakega predloga za izboljšanje le-tega.

Verzija: 27.10.2013
Zadnja sprememba podrobnosti: 6.2.2016

[6] Don Carson, *Jesus and his friends: His farewell message and prayer in John 14 to 17* (IVP: 1986, str. 201).

# Evangelijsko partnerstvo: pogosta vprašanja

V: Kakšen je namen zaveze *Evangelijsko partnerstvo* (EP)?

O: Kot skupina evangelijskih pastorjev in voditeljev ljubljanske regije smo oblikovali zavezo, da bi izboljšali medsebojne odnose in sodelovanje v misiji, medtem ko bi ostajali osredotočeni na Kristusa pred vsemi drugimi obvezami (denominacijskimi, organizacijskimi, teološkim izročilom itn.). Prepričani smo, da Jezus vse verujoče poziva k radikalni ljubezni in resničnemu sodelovanju, tako da bi bil naš nebeški Oče poveličevan v skupnem poslanstvu. Zato smo zaradi poslušnosti Kristusu ter po letih razmišljanja in posvetovanja, ki ju je nenehno spremljala molitev, prišli do nekaterih sklepov in se zavezali tako, kot je zapisano v dokumentu EP.

V: Je EP zaprta skupina?

O: Ne. Čeprav je pobudnica EP lokalna skupinica evangelijskih kristjanov, pa EP z dobrodošlico sprejema druge, ki z njim delijo njegovo vizijo. Pripravljeni smo se tudi od drugih učiti o tem, kako lahko bolje sodelujemo in se povezujemo za Kristusovo kraljestvo v Sloveniji in širše. EP odraža naše sedanje razumevanje Bogu všečnega sodelovanja v misiji; pozdravljamo kakršne koli predloge za izboljšave. Že zdaj za oblikovanje EP dolgujemo hvaležnost mnogim virom, med drugim Lozanskemu gibanju.

V: Ali pri EP ne gre samo za etos krščanskih odnosov?

O: Ne. Čeprav večina vsebine zadeva etos, pa EP vključuje izrecno zavezanost konkretnim korakom sodelovanja. Gl. npr.: 10, 11, 17, 19.

V: Je EP potemtakem 'bianco menica', ki lahko cerkve, organizacije ali posameznike pozneje prisili, da sprejmejo, kar koli so se namenili narediti drugi?

O: Ne. Vsakršno sodelovanje pri prihodnjih projektih je povsem prostovoljno. Konkretni koraki sodelovanja, navedeni v EP, so dokaj omejeni in se osredotočajo zlasti na ohranjanje dobrega sporazumevanja in molitve. EP ne sme biti sredstvo prisile ali omejevanja drugih v misiji, kajti »kdor ni proti nam, je za nas« (Mr 9,40).

V: Ali se morajo tisti, ki se zavežejo EP, povsem strinjati z vsemi podrobnostmi Capetownske zaveze (CTZ)?

O: Ne. Ker priznavamo avtoriteto Svetega pisma, sprejemamo dejstvo, da morajo biti vse človeške formulacije odprte za dvom.

V: Zakaj se EP navezuje na tako obsežen in podroben dokument, kot je CTZ?

O: CTZ evangelijskim kristjanom ponuja bogat okvir za razpravo o relevantnih temah. Tako lahko voditelji – *za katere ni nujno, da se med seboj dobro poznajo* – voljneje odkrivajo področja skupnega razumevanja in zavezanosti, medtem ko tudi prepoznavajo situacije, ko se določenemu projektu morda ne bi bilo modro pridružiti. To nam lahko prihrani nepotrebno nejevoljo, do katere pogosto pride, kadar se vključimo v sodelovanje ob naivni predpostavki, da vsi vpleteni stvari vidimo enako. Kratek povzetek CTZ gl. na: http://www.lausanne.org/content/summary-of-the-cape-town-commitment

V: Kakšne so priložnosti za nadaljnje raziskovanje vprašanj, s katerimi se ukvarja EP?

O: Slovensko lozansko gibanje prireja letna srečanja, kjer gosti govornike z obširnimi izkušnjami na tem področju. Doslej so bili to dr. Chris Wright, Lindsay Brown in Stefan Gustavsson. Srečanja so spodbudila številne plodne razprave. Tudi Evropska evangelijska zveza nam na povabilo z veseljem pošlje svoje predstavnike. Če želite več informacij o prihodnjih dogodkih ali če nam želite sporočiti kakršne koli predloge, nam prosim pišite na naslov lozanskogibanje@gmail.com.